

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 18. července 2024 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a soudců JUDr. Lenky Konopové a JUDr. Hany Hrnčířové projednal odvolání obžalované [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], zastoupené Ministerstvem financí, Letenská 15, Praha 1, podaných proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. března 2024, sp.zn. 6 T 56/2022 a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odst.1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek zrušuje je toliko ve výroku o náhradě škody a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje takto:

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaná povinna nahradit poškozené České republice,

1. zastoupené Ministerstvem financí, IČO: 000 06 947, se sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha 1 – Malá Strana, škodu ve výši 1.740.444,51 Kč s úrokem z prodlení ve výši 11,75 % p.a. počínaje od 11.6.2022 do zaplacení,

2. zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí, IČO: 005 510 23, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2 – Nové Město, škodu ve výši 134.673,12 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % p.a. počínaje od 11.6.2022 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Česká republika, zastoupená jednak Ministerstvem financí, IČO: 000 06 947 a jednak Ministerstvem práce a sociálních věcí, IČO: 005 510 23 odkazuje se zbývajících částí svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

V ostatních částech zůstává napadený rozsudek nedotčen, (výrok o vině a trestu).

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Praze, (dále jen nalézací soud), sp.zn. 6 T 56/2022 ze dne 25.3.2024 byla obž. [jméno] [příjmení], (dále jen obžalovaná) shledána pod bodem I. vinnou ze spáchání jednak přečinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 4 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a jednak přečinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jichž se měla v jednočinném souběhu dopustit dle výroku napadeného rozsudku tím, že:

společně s spoluobžalovanou [jméno] [příjmení], [datum narození], která byla uznána vinnou rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. 6 T 1/2023-98 ze dne 5.1.2023, v době od 1. 5. 2017 do 21. 2. 2019 po společné a vzájemné domluvě z domu na adrese Zdiměřice, Labutí 386, 252 42 Jesenice, čerpali finanční dotace na projekt Duhová školka, z Evropského sociálního fondu v rámci Operačního programu Zaměstnanost poskytovatele Ministerstva práce a sociálních věcí s přispěním fondů Evropské unie, na tři dílčí projekty - SLUNÍČKA z. s., IČO: 01791222, reg. č. CZ. 03.1.51 /0.0/0.0/ /0006962 v celkové výši poskytnuté dotace 3.000.444 Kč, Chytrý TYGRÍK z. s., IČO: 05499691, reg. č. CZ. 03.1.51 /0.0/0.0/ /0006964 v celkové výši poskytnuté dotace 3.000.444 Kč, Hravý DELFÍNEK z. s., IČO: 05491932, reg. č. CZ. 03.1.51 /0.0/0.0/ /0006934, v celkové výši poskytnuté dotace 3.000.444 Kč, a to tím způsobem, že [jméno] [příjmení] přiměla [jméno] [příjmení], aby v rámci připravovaného projektu Duhové školky, propůjčila na pozici předsdkyně sdružení své osobní údaje, včetně vlastní identity s cílem delegovat získané pravomoci k jednotlivým aktivitám plynoucích z pozice předsdkyně vzniklých spolků centralizovaných v projektu Duhová školka na [jméno] [příjmení], která s ohledem na svou trestní minulost nemohla danou pozici v těchto spolcích aktivně sama vykonávat, [jméno] [příjmení] tak zcela vědomě vstoupila do jednotlivých spolků a stala se jejich předsdkyní s pravomocemi danými její pozicí, následně pak delegovala své pravomoci dle původní dohody mezi oběma jmenovanými na [jméno] [příjmení], která následně za jednotlivé spolky vystupovala jako hlavní autorita, de facto jako legální předsdkyně sdružení, zejména pak používala finanční dotační prostředky v rozporu se stanoveným účelem a využívala je pro svou vlastní potřebu k nákupu zboží a služeb, minimálně v těchto případech:

- 1) dne 13. 8. 2017 k nákupu 2 ks matrací, 2 ks příkrývek a 2 ks polštářů u spol. TIENS Czech Republic, s.r.o., IČO: 27397556 zaplacených z účtu [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet], Fio banka a.s., ke kterému měla [jméno] [příjmení] dispoziční právo, v celkové výši 74.114 Kč,
- 2) dne 13. 8. 2017 k nákupu zájezdu č. 2525465 u spol. Alexandria a.s., IČO: 25661507 zaplaceného z účtu [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet], Fio banka a.s., ke kterému měla [jméno] [příjmení] dispoziční právo, v celkové výši 58.350 Kč,
- 3) dne 9. 9. 2017 k nákupu kosmetiky u spol. Nobilis Tilia s.r.o., IČO: 25497006 zaplacenou platební kartou č. 516893119425242 vystavenou na jméno [jméno] [příjmení], vydanou k účtu č. [bankovní účet], Komerční banka a.s., majitele Chytrý tygrík z.s., v celkové výši 11.589 Kč,
- 4) dne 4.1. 2018 k nákupu 2 ks permanentek u spol. GMF Aquapark Prague a.s., IČO: 27642127 zaplacených platební kartou č. 5168930118733778 vystavenou na jméno [jméno] [příjmení], vydanou k účtu č. [bankovní účet], Komerční banka a.s., majitele Hravý delfínek z.s., v celkové výši 10.680 Kč,
- 5) dne 12. 7. 2018 k nákupu chytrých hodinek [příjmení] [jméno] [příjmení] 3, mobilního telefonu iPhone X 256 GB u spol. [webová adresa] a.s., IČO: 27082440 zaplacených platební kartou č. 516893119425242 vystavenou na jméno [jméno] [příjmení], vydanou k účtu č. [bankovní účet], Komerční banka a.s., majitele Chytrý tygrík z.s., v celkové výši 79.670 Kč,
- 6) dne 17. 8. 2018 k nákupu zájezdu č. 2649153 u spol. Alexandria a.s., IČO: 25661507 v celkové výši 49.300 Kč, zaplaceného ve 3 platbách, konkrétně dne 17. 8. 2018 platební kartou č.

516893119425242 vystavenou na jméno [jméno] [příjmení], vydanou k účtu č. [bankovní účet], Komerční banka a.s., majitele Chytrý tygřík z.s., ve výši 20.000 Kč a 9.300 Kč, dne 18. 8. 2018 platební kartou č. 5106*****2798 vystavenou na jméno [jméno] [příjmení], vydanou k účtu č. [bankovní účet], Fio banka a.s., majitele [příjmení] z.s., ve výši 20.000 Kč,

7) v období od 18. 10. 2017 do 21. 2. 2019 k uhrazení části svého vysokoškolského studia, konkrétně školného a poplatku za podmíněný zápis u Univerzity Jana Amose Komenského Praha s.r.o., IČO: 46358978 v celkové výši 95.600 Kč, zaplacených v několika platbách z účtů spolků, ke kterým měla [jméno] [příjmení] dispoziční právo, konkrétně dne 18. 10. 2017 z účtu č. [bankovní účet], Fio banka a.s., majitele [příjmení] z.s. ve výši 5.000 Kč a 300 Kč, dne 30. 11. 2017 z účtu č. [bankovní účet], Fio banka a.s., majitele [příjmení] z.s. ve výši 20.000 Kč, dne 2. 2. 2018 z účtu č. [bankovní účet], Česká spořitelna a.s., majitele [příjmení] z.s. ve výši 25.000 Kč, dne 5. 9. 2018 z účtu č. [bankovní účet], Komerční banka a.s., majitele Hravý delfínek z.s. ve výši 25.000 Kč, dne 24. 9. 2018 z účtu č. [bankovní účet], Komerční banka a.s., majitele Chytrý tygřík z.s. ve výši 5.300 Kč, dne 21. 2. 2019 z účtu č. [bankovní účet], Komerční banka a.s., majitele Chytrý tygřík z.s. ve výši 15.000 Kč,

čímž obžalovaná [jméno] [příjmení] a spoluobžalovaná [jméno] [příjmení] úmyslným společným jednáním fakticky způsobily na neoprávněně vyplacených dotacích škodu v celkové výši 379.303 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupeném Ministerstvem financí škodu ve výši 85 % z této částky, tedy 322.407,55 Kč a České republice zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí škodu ve výši 15 %, tedy 56.895,45 Kč.

2. Dále byla obžalovaná pod bodem II. výroku napadeného rozsudku shledána vinnou ze spáchání jednak zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a jednak přečinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jehož se dle výroku napadeného rozsudku měla dopustit v jednočinném souběhu tím, že:

společně s spoluobžalovanou [jméno] [příjmení], [datum narození], která byla uznána vinnou rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. 6 T 1/2023-98 ze dne 5.1.2023, [jméno] [příjmení] jako předsedkyně spolků Hravý DELFÍNEK z. s., IČO: 05491932, se sídlem Korunní 2569, 101 00 Praha, Chytrý TYGRÍK z. s., IČO: 05499691, se sídlem Korunní 2569, 101 00 Praha a SLUNÍČKA z s., IČO: 01791222, se sídlem Korunní 2569, 101 00 Praha, v přesně nezjištěné době, po vzájemné domluvě pověřila [jméno] [příjmení] k vykonávání veškerých činností vyplývajících z pozice předsedkyně spolků, na základě čehož [jméno] [příjmení] vystupující za uvedené spolky nejméně v období od 1. 11. 2017 do 6. 2. 2019 na adrese Labutí 386, 252 42 Jesenice - Zdiměřice, okres Praha - západ, uváděla nepravdivé údaje v rámci listin předkládaných v rámci dotace z Operačního programu Zaměstnanost financovaného z Evropského sociálního fondu v rozsahu 85 % a ze státního rozpočtu České republiky v rozsahu 15 % od poskytovatele Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČO: 00551023, se sídlem Na Poříčním právu č. p. 376, 128 00 Praha, konkrétně na projekty:

1. [příjmení], z.s., registrační číslo CZ. 03.1.51 /0.0/0.0/ /0006962, která byla schválena na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPZ /1.2/132/0006962 ze dne 28. 7. 2017, v úmyslu neoprávněně se obohatit a v rozporu s podmínkami pro čerpání dotace:

1.1. nejdéle dne 1. 8. 2018 předložila zprávu o realizaci č. 2, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí za sledované období od 1. 11. 2017 do 30. 4. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], oproti skutečné docházce, čímž splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č.

3, v níž požadovala na základě uvedené zprávy o realizaci vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 180.576 Kč, přičemž na základě těchto nepravdivých údajů byla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí neoprávněně vyplacena částka ve výši 180.576 Kč,

1.2. nejdéle dne 13. 1. 2019 předložila zprávu o realizaci č. 3, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí za sledované období od 1. 5. 2018 do 31. 10. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], oproti skutečné docházce, čímž splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č. 4, v níž požadovala na základě uvedené zprávy o realizaci vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 287.280 Kč, přičemž požadovaná částka nebyla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, z důvodu identifikace nezpůsobilých výdajů spočívající v nesplnění bezúhonnosti pečující osoby [jméno] [příjmení], vyplacena,

2. Dětská skupina Hravý DELFÍNEK, registrační číslo CZ. 03.1.51 /0.0/0.0/ /0006934, která byla schválena na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPZ /1.2/132/0006934 ze dne 22. 6. 2017, v úmyslu neoprávněně se obohatit a v rozporu s podmínkami pro čerpání dotace:

2.1. nejdéle dne 20. 8. 2018 předložila zprávu o realizaci č. 2, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí za sledované období od 1. 11. 2017 do 30. 4. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] oproti skutečné docházce, čímž splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č. 3, v níž požadovala na základě uvedené zprávy o realizaci vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 164.160 Kč, přičemž na základě těchto nepravdivých údajů byla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí neoprávněně vyplacena částka ve výši 164.160 Kč,

2.2. nejdéle dne 23. 1. 2019 předložila zprávu o realizaci č. 3, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí za sledované období od 1. 5. 2018 do 31. 10. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] oproti skutečné docházce, čímž splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č. 4, v níž požadovala na základě uvedené zprávy o realizaci vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 205.200 Kč, přičemž požadovaná částka nebyla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, z důvodu identifikace nezpůsobilých výdajů spočívající v nesplnění bezúhonnosti pečující osoby [jméno] [příjmení], vyplacena,

3. Chytrý Tygřík z.s., registrační číslo CZ. 03.1.51 /0.0/0.0/ /0006964, která byla schválena na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPZ /1.2/132/0006964 ze dne 15. 8. 2017, v úmyslu neoprávněně se obohatit a v rozporu s podmínkami pro čerpání dotace nejdéle dne 6. 2. 2019 předložila zprávu o realizaci č. 2, k níž jako přílohu předložila evidenci docházky dětí a pečující osoby [jméno] [příjmení], narozené 16. 8. 1953, za sledované období od 1. 5. 2018 do 31. 10. 2018, ačkoli si byla vědoma, že v evidenci docházky jsou uvedeny jí vyhotovené nepravdivé údaje spočívající v navýšení dnů a hodin docházky dětí [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], oproti skutečné docházce a při dokladaci docházky [jméno] [příjmení] si byla vědoma, že pečující osoba [jméno] [příjmení] nesplňuje podmínky odborné způsobilosti pro výkon této činnosti uvedené v specifických pravidlech v kap. 5.3.2, na základě čehož by nevznikl nárok na dotaci za dobu

přítomnosti [jméno] [příjmení] jako pečující osoby, čímž na základě uvedení těchto nepravdivých údajů splnila podmínku v specifických pravidlech v kap. 4.1.3 pro uznatelnost a možnost čerpání dotace spočívající v minimální obsazenosti zařízení ve výši 20 % a téhož dne předložila navazující žádost o platbu č. 3, v níž požadovala, na základě uvedené zprávy o realizaci, vyplacení prokazovaných způsobilých výdajů ve výši 188.784 Kč, přičemž na základě těchto nepravdivých údajů byla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí neoprávněně vyplacena částka ve výši 173.781,78 Kč, když zbývajících požadovaná částka ve výši 15.002,22 Kč nebyla ze strany poskytovatele, z důvodu pozdního předložení zprávy o realizaci, vyplacena,

čímž obžalovaná [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] úmyslným společným jednáním fakticky způsobily na neoprávněně vyplacených dotacích škodu v celkové výši 518.517,78 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupeném Ministerstvem financí škodu ve výši 85 % z této částky, tedy 440.740,11 Kč a České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí škodu odpovídající 15 %, tedy 77.777,67 Kč a dále hrozil vznik škody v celkové výši 507.482,22 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu zastoupenému Ministerstvem financí ve výši 85 % z této částky, tedy 431.359,89 Kč a České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí ve výši 15 %, tedy 76.122,33 Kč, to vše v celkové výši škody 1.026.000 Kč, z toho Evropskému sociálnímu fondu ve výši 85 % z této částky, tedy 872.100 Kč a České republice ve výši 15 %, tedy 153.900 Kč.

3. Pokud jde o trest, nalézací soud uložil obžalované trest podle § 212 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, a to úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců, kdy podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku obžalovanou pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou.

4. Nalézací soud rovněž v rámci svého rozsudku rozhodl a připojených nárocích na náhradu škody tak, že podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaná, povinna nahradit poškozeným:

České republice, zastoupené Ministerstvem financí, IČO: 000 06 947, se sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha 1 – Malá Strana, škodu ve výši 763.147,66 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,5 % p.a. z částky 763.147,66 Kč jdoucím od 11.6.2022 do zaplacení,

České republice, zastoupené Ministerstvem práce a sociálních věcí, IČO: 005 510 23, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2 – Nové Město, škodu ve výši 134.673,12 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,5 % p.a. z částky 134.673,12 Kč jdoucím od 11.6.2022 do zaplacení.

Zároveň nalézací soud rozhodl tak že podle § 229 odst. 2 tr. ř. poškozenou Českou republiku, zastoupenou jednak Ministerstvem financí, IČO: 000 06 947, se sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha 1 – Malá Strana, a jednak Ministerstvem práce a sociálních věcí, IČO: 005 510 23, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2 – Nové Město, odkázal se zbývajících částí nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Proti tomuto rozsudku přímo do protokolu podala obžalovaná odvolání, které následně prostřednictvím svého obhájce podáním datovaném dne 30.5.2024 odůvodnila. Obžalovaná směřuje odvolání proti všem výrokům, kdy své odvolání odůvodňuje z důvodu nesprávného hodnocení provedených důkazů a v důsledku toho nesprávných skutkových zjištění z provedených důkazů dovozených, jakož i nesprávné právní hodnocení jednání, kterého se měla dopustit. Nesouhlasí se závěrem nalézacího soudu, že její obhajoba byla v plné míře vyvrácena, kdy odkazuje mj. na nález Ústavního soudu, (dále jen ÚS), sp. zn. I.ÚS 3622/10, kdy principem presumpce nevin je důkazní břemeno, které nese stát. V daném případě však nalézací soud obrátil uvedené pravidlo, kdy vychází z mylného předpokladu, že bylo povinností obžalované prokazovat dané skutkové okolnosti, s čímž nemůže souhlasit, když naopak z výše uvedeným principem presumpce nevin je povinností orgánů činných v trestním řízení nade vše pochybnost prokázat vše, co je obžalované kladeno za vinu. Rovněž nesouhlasí s uloženým trestem, kdy jí nalézací soud uložil nepodmíněný trest odnětí svobody, aniž by dostatečně zohlednil, že

obžalovaná je v současné době jediná osoba, která pečuje o nezletilou dceru. V tomto směru odkazuje i na judikaturu ÚS, že v případě ukládání trestu odnětí svobody rodiči, je třeba navíc zohlednit nejlepší zájem dítěte a vypořádat se se všemi zvláštními okolnostmi případu, kdy odkazuje na čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, kdy právě nejlepší zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoliv činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, ale i soudy, kdy odkazuje v tomto směru na další nálezy ÚS. Vytýká nalézacímu soudu, že nezvažoval použití ust. § 58 tr. zákoníku pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody, kdy k použití tohoto institutu opět odkazuje na příslušnou judikaturu Nejvyššího soudu, (dále jen NS). Rovněž poukazuje na skutečnost, že ústavně-komfortní výklad musí respektovat zásadu nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege, zásadu proporcionality, trestní represe a zásadu trestního práva jako ultima ratio. V daném případě má obžalovaná za to, že v jejím případě bylo možno postupovat právě podle ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku a přistoupit právě z důvodu potřeby péče o její nezletilou dceru, když tato nemá žádnou jinou osobu, která by jí mohla poskytnout potřebnou péči, k uložení trestu, který by nebyl spojen s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody. Proto se domáhá, aby buď odvolací soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu I. stupně k novému řízení, popř. aby sám rozhodl u obžalované ve smyslu změny právní kvalifikace, případně vyměřil obžalované trest, který nebude spojen s výkonem trestu odnětí svobody, aniž by změnil právní kvalifikaci jednání obžalované.

6. Proti tomuto rozsudku rovněž podala odvolání pošk. Česká republika, a to v té části, kdy je zastupována Ministerstvem financí, (dále jen MF). První odvolání je datováno dne 25.4.2024 a jde o blanketní odvolání, které na výzvu odvolacího soudu bylo řádně odůvodněno podáním datovaným dne 11.6.2024, které vzápětí zasláno obhajobě i státnímu zástupci. Poškozená nesouhlasí s výší způsobené škody, jak jí vyčíslil nalézací soud, kdy poukazuje na skutečnost, že MF uplatnilo opakovaně nárok na náhradu škody ve výši 1.740.440,51 Kč i s příslušenstvím a na tomto uplatnění nároku na náhradu škody setrvalo po celou dobu hlavního líčení. Poškozená odkazuje na podání MF ze dne 30.11.2022, kde bylo rozebráno, proč je uplatňován nárok na náhradu škody v uvedené výši, neboť v případě prokázání spáchání trestných činů nelze dopad trestných činů omezit pouze na část výdajů, neboť nesrovnalosti byly ze strany řídicího orgánu nahlášený a potvrzeny ve 100 % výši dotčených projektů a projekty byly předčasně ukončeny a tím jsou veškeré výdaje projektů považovány za nezpůsobilé. Celková výše škody, která tak vznikla České republice zast. MF odpovídá veškerým refundovaným prostředkům, tj. ve výši 1.740.440,51 Kč. Poškozená namítá, že v případě potřeby mohl nalézací soud i dokazování ohledně této výše doplnit. Podrobně rozebírá způsob hrazení tzv. spolufinancovaných projektů z prostředků Evropské unie v rámci operačního programu zaměstnanost v programovém období v roce 2014 -2020. Odkazuje rovněž na ust. § 37 odst. 1 písm. a) zák. č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech, kdy je to právě MF, kdo koordinuje řízení finančních toků poskytnutých z rozpočtu Evropské unie Národnímu fondu a spravuje tyto finanční prostředky, kdy několikrát ročně se provádí tzv. certifikace výdajů, což podrobně rozebírá. V případě prokázání spáchání trestného činu je nezbytné o tyto nezpůsobilé výdaje projektu ponížit prostředky vykázané k proplacení z Evropské unie, následkem čehož by nebyly tyto výdaje ze strany Evropské unie refundovány. Na straně MF tak vznikla škoda ve výši všech těchto výdajů, které nebyly ze strany Evropské unie refundovány, a proto vznikla škoda uvedená v odvolání poškozené České republiky, kdy rozebírá právní úpravu tohoto postupu a domáhá se, aby odvolací soud zrušil výrok o náhradě škody a uložil obžalované povinnost nahradit pošk. České republice zast. MF vzniklou škodu ve výši 1.740.440,51 Kč z 12,5 % úrokem z prodlení ode dne 11.6.2022 do zaplacení.

7. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací, (dále jen odvolací soud), provedl veřejné zasedání bez přítomnosti obžalované, která byla včas a řádně předvolána k veřejnému zasedání, a to z následujících důvodů. Dne 16.7.2024 v 16.46 hod. zaslala obžalovaná do datové schránky odvolacího soudu sdělení, že v příloze zasílá omluvenku z jednání dne 18.7.2024. Z přiložené

lékařské zprávy ze dne 16.7.2024 opatřené razítkem praktické lékařky MUDr. [jméno] [příjmení] a jejím podpisem vyplývá, že se obžalovaná nemůže zúčastnit soudního jednání z důvodu akutní gastrointestinální infekce provázené horečkami. Dne 17.7.2024 bylo telefonicky zjištěno předsedou senátu od pracovnice přítomné v ordinaci, že lékařka, jejíž podpis a razítko je na lékařské zprávě dne 16.7.2024 neordinovala z důvodu dovolené a posléze bylo od zdravotní sestry z této ordinace telefonicky zjištěno, že lékařské potvrzení opatřené razítkem a podpisem nepřítomné lékařky MUDr. [jméno] [příjmení] vyhotovila na žádost obžalované bez provedení vyšetření přítomná zdravotní sestra, která to předsedovi senátu potvrdila a byl o tom vyhotoven úřední záznam. Vzhledem k těmto skutečnostem, kdy odvolacímu soudu předložila obžalovaná lékařskou zprávu, kterou lze označit za padělanou, odvolací soud neakceptoval omluvenku obžalované, která navíc nepožádala o odročení veřejného zasedání, a proto provedl veřejné zasedání bez účasti obžalované. Odvolací soud pak v souladu s ust. § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal napadený rozsudek z hlediska vytýkaných vad, jakož i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání obžalované je z části důvodné, byť z jiných důvodů, než jsou uvedené v písemném odůvodnění jejího odvolání, rovněž i odvolání pošk. České republiky zastoupené MF bylo shledáno důvodným co do výše samotné pohledávky-vzniklé škody důvodným, a to vše z důvodů níže uvedených. Odvolací soud dále konstatuje, že nalézací soud plně respektoval práva obžalované na spravedlivý proces. Obžalovaná byla od počátku trestního stíhání zastupována svým obhájcem zvoleným na plnou moc, jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení měla možnost k věci se řádně vyjádřit, kdy v přípravném řízení byla vyslechnuta dvakrát, poprvé popřela své jednání při svém výslechu konaném dne 21.5.2021, následně dne 22.4.2022 odmítla ještě v přípravném řízení k věci vypovídat a podrobně se vyjádřila teprve při hlavním líčení při svém výslechu konaném dne 18.5.2023, kdy svoji trestnou činnost popřela. Hlavní líčení musela být opakovaně odročována pro nepřítomnost obžalované, která se z řady hlavních líčení omlouvala ze zdravotních důvodů, (devět hlavních líčení nekonáno pro omluvu obžalované), přičemž se obžalovaná zúčastnila všech hlavních líčení, kdy prováděl nalézací soud důkazy, ke kterým se podrobně obžalovaná vyjadřovala. Právo obžalované na spravedlivý proces tak bylo v plném rozsahu zachováno. Obžalovaná vytýká nalézacímu soudu nesprávné hodnocení důkazů, aniž by poukázala, které konkrétní důkazy co do obsahu byly nalézacím soudem chybně hodnoceny, kdy s těmito námitkami obžalované v rámci odvolání se odvolací soud ztotožnit nemohl. Nalézací soud plně postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr.ř., tedy aby za součinnosti stran byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu, přičemž provedené důkazy byly hodnoceny v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř., odvolací soud konstatuje, že zde absentuje jakákoli svévole ze strany nalézacího soudu při hodnocení těchto důkazů, což znamená, že obsah provedených důkazů koresponduje se skutkovými zjištěními nalézacího soudu. Předně je nutno uvést, že obsahem odůvodnění obžalované je v podstatě požadavek, aby odvolací soud důkazy provedené nalézacím soudem hodnotil odlišně, než to učinil soud nalézací a vycházel z osamocené verze obžalované, která je podporována pouze výpovědí, a to ne v plném rozsahu, své matky svědkyně [jméno] [příjmení], jejíž výpověď nalézací soud důvodně posoudil jako nevěrohodnou, a to vzhledem k obsahu její výpovědi v kontextu s dalšími provedenými důkazy. Verzi obžaloby podporuje drtivá většina slyšených svědků, písemné důkazy poskytnuté jak MF, tak Ministerstvem práce a sociálních věcí, (dále jen MPSV), zejména z hlediska výsledků kontrol zde prováděných, kdy tyto důkazy byly řádně provedeny nalézacím soudem. Odvolací soud je nucen odkázat na znění ust. § 263 odst. 7 tr.ř., kdy odvolací soud je vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl. I ze samotného znění písemného odůvodnění odvolání obžalované je zřejmé, že se obžalovaná ani v rámci odvolacího řízení nedomáhala doplnění důkazní situace, a tudíž i ona sama považuje důkazní situaci za úplnou, kdy ani v rámci veřejného zasedání obhajoba nenavrhla doplnění důkazní situace. Vina obžalované tak byla prokázána provedenými důkazy před nalézacím soudem až na nesprávné posouzení výše způsobené škody, kdy byla přijata verze obžaloby, příznivější pro obžalovanou, nezohledňující

právní názor Nejvyššího soudu, pokud jde o výši škody u dotačního podvodu, jak bude níže rozvedeno. Odvolací soud konstatuje, že odůvodnění odvolání obžalované je natolik obecné, že zde není uvedeno, které konkrétní důkazy měl nalézací soud nesprávně hodnotit, tedy kde si konkrétně má odporovat obsah provedených důkazů s hodnocením těchto důkazů a se skutkovými zjištěními nalézacího soudu. Odvolací soud rovněž konstatuje, že odůvodnění napadeného rozsudku plně koresponduje s požadavky stanovenými v ust. § 125 odst. 1 tr.ř. ohledně odůvodnění rozsudku, v němž má soud stručně vyložit, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů zejména pokud si vzájemně odporují. Pokud jde o samotné odůvodnění napadeného rozsudku, v bodech 2-5 rozebírá nalézací soud obsah výpovědi obžalované, pod body 6-8 uvádí nalézací soud podstatné skutečnosti zjištěné z výpovědi spoluobžalované [jméno] [příjmení], o jejíž vině bylo rozhodnuto samostatným rozsudkem a která svými výpověďmi rovněž obžalovanou plně usvědčuje. Pod bodem 9 uvádí nalézací soud obsah svědecké výpovědi [jméno] [příjmení], matky obžalované, jejíž výpověď je, jak konstatoval nalézací soud, značně nepřesvědčivá, např. svědkyně tvrdila, že do projektu Duhová školka investovala minimálně půl milionu korun, které dostala darem od kamaráda, jehož jméno si však svědkyně vůbec nepamatuje. Rovněž nebyla schopna doložit, že by měla k dispozici finanční prostředky z dědictví po rodičích, kdy údajně finanční prostředky jí předali rodiče ještě před svou smrtí a ona je měla celou dobu v hotovosti u sebe. Rovněž další peníze pak svědkyně [příjmení] měli poskytnout údajní další přátelé, jejichž jména rovněž nezná. Pokud jde o svoji dceru – obžalovanou, ta měla pouze dluhy, které si někdo vymyslel a neodpovídaly realitě. Vzhledem k obsahu výpovědi této svědkyně se pak ztotožnil odvolací soud se soudem nalézacím, že její výpověď je značně nepřesvědčivá a nevěrohodná. V bodech 10-37 konstatuje nalézací soud obsahy výpovědi svědků, zejména rodičů dětí, které Duhovou školku navštěvovaly, rovněž svědků, kteří zde pracovali a kteří se vyjádřili k neexistenci vykazování docházky dětí do školky, kdy následně pod bodem 38-103 hodnotí nalézací soud provedené svědecké výpovědi, ale i písemné důkazy z nichž vychází, (až na výši skutečně způsobné škody), na základě hodnocení všech těchto důkazů dospívá ke skutkovým zjištěním, které vyjádřil ve výroku o vině. Pod body 104-106 se zabývá nalézací soud právní kvalifikací jednání obžalované, pod bodem 107 trestem, který nalézací soud zvolil, kdy zejména poukazuje na skutečnost, že obžalovaná se nyní posuzované trestné činnosti dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení za trestnou činnost totožného charakteru, kdy ani hrozba výkonu trestu podmíněně odloženého ji od spáchání obdobné trestné činnosti neodradila. V bodě 108 se zabývá nalézací soud výrokem o náhradě škody, kterou ve vztahu k České republice zast. jednak MF a MPSV učinil. Je tak zřejmé, že odůvodnění rozsudku plně odpovídá ust. § 125 odst. 1 tr.ř., kdy navíc v rámci svého odůvodnění nalézací soud uvedl, ze kterých důkazů vycházel, kterým důkazům uvěřil a kterým neuvěřil, kdy na základě provedeného dokazování zde zůstává osamocená výpověď obžalované podporována, a to ne ve všech bodech nepřesvědčivou, respektive nevěrohodnou výpovědi její matky, svědkyně [příjmení], zatímco ostatní svědecké výpovědi, které obžalovanou usvědčují jsou verifikovány provedenými listinnými důkazy, zejména ve vztahu k použití finančních prostředků v rozporu s poskytnutými dotacemi týkající se bodu I., nesplnění podmínek pro vyplacení dotací, zejména v případě nepravdivé evidence docházky dětí, jak je uvedeno pod bodem II., kdy tak vinu obžalované plně prokazují. Vzhledem k těmto skutečnostem proto odvolání obžalované do výroku o vině obstát nemohlo. Pokud jde o odvolání obžalované do výroku o trestu, ani s jejím odvoláním v tomto směru se odvolací soud nemohl ztotožnit. Pro použití ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku zde musejí být splněny zákonné podmínky. Těmito jsou okolnosti případu, kdy vzhledem k poměrům pachatele se má za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnou nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, kdy se může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Tyto skutečnosti v případě obžalované dány nejsou. Jednak odvolací soud konstatuje absenci jakéhokoliv kritického náhledu ze strany samotné obžalované na své jednání. Obžalovaná se cítí jako oběť

pomsty jiných osob, trestní stíhání vůči její osobě chápe jako vykonstruované, není schopna připustit vlastní vinu, obžalovaná odkazuje na to, že je samoživitelka, která jediná pečuje o svoji nezletilou dceru, přičemž pomíjí, že se zároveň své trestné činnosti dopouštěla z části v době zkušební doby ze svého předchozího odsouzení, kdy u ní zkušební doba plynula v době od 28.3.2018 do 28.3.2022, kdy obžalovaná započala páchat svoji trestnou činnost již od 1.5.2017 a pokračovala s ní do února roku 2019, přičemž jí tak v páčání této nyní posuzované trestné činnosti nezabránila existence a běh zkušební doby podmíněného odsouzení za obdobnou majetkovou trestnou činnost kdy tak nesplnila povinnost vést řádný život, ale ani skutečnost, že již v době páčání své trestné činnosti pečovala o svou nezletilou dceru, kdy ani hrozba přeměny podmíněného trestu, ani hrozba dalšího trestního stíhání a ani potřeba pečovat o svou nezletilou dceru ji neodradila znovu spáchat úmyslnou trestnou činnost obdobného charakteru a páchat jí po delší dobu. Navíc se dopustila typově obdobné trestné činnosti, za kterou byla v minulosti odsouzena a ohledně které se nacházela ve zkušební době podmíněného odsouzení. Jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody za této situace nepřichází v úvahu, neboť skutečnost, že pachatelka je matkou nezletilého dítěte, které vychovává sama, nemůže být sama o sobě důvodem pro nemožnost uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, pokud jsou pro jeho uložení splněny ostatní zákonné podmínky zejména stanovené v ust. § 39 tr. zákoníku. Obžalované tedy vedle skutečnosti, že se trestné činnosti dopustila zčásti ve zkušební době podmíněného odsouzení přitěžuje délka páčání trestné činnosti bez 3 měsíců téměř v trvání 2 let, výše škody, kterou způsobila a která zároveň hrozila, absence kritického náhledu na její trestnou činnost a za této situace pokud nalézací soud zvolil uložení nyní trestu odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců, kdy jde navíc o trest úhrnný ukládaný za 3 přečiny a 1 zločin, nelze takový uložený trest považovat za trest nepřiměřeně přísný, kdy konkrétně obžalované byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců v trestní sazbě u zločinu, kde je trestní sazba 2-8 let, kdy jde tak o trest odnětí svobody vyměřený hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby. Aby mohl být odůvodněn zásah odvolacího soudu do výroku o trestu, muselo by jít o trest nepřiměřený ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr.ř., což není tento případ. Z tohoto důvodu odvolání obžalované do výroku o trestu, stejně jako její odvolání do výroku o vině uspět nemohlo.

8. Pokud jde o posouzení odvolání obžalované a poškozené české republiky, shledal odvolací soud obě odvolání, směřující do adhezního výroku, zčásti důvodnými, a to z následujících důvodů. Odvolací soud konstatuje, že Česká republika zast. jak MF, tak MPSV se již v přípravném řízení včas a řádně připojili s nárokem na náhradu škody, kdy konkrétně Česká republika zast. MF se poprvé připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 1.740.440,51 Kč plus zákonný úrok, a to podáním ze dne 21.12.2021 (čl. 3281), podruhé ve stejné částce, tentokrát s úrokem 8,50% p.a. se připojila dne 30.11.2022 (čl. 3566) a konečně při zahájení hlavního líčení zástupce MF se Mgr. [jméno] [příjmení] připojil s nárokem na náhradu škody opět ve výši 1.740.440,51 Kč a s 8,5 % úrokem p.a., kdy v rámci podaného dovolání požadovala Česká republika zastoupena MF úrok z prodlení 12,5 % p.a. Je tak zjevné, že pokud jde o tu část vzniklé škody, kdy Českou republiku zastupuje MF od počátku byl vůči obžalované vznášen nárok na úhradu částky 1.740.440,51 Kč se zákonným úrokem, kdy posléze byla výše tohoto úroku omezena na 8,5 % p.a. a v rámci odvolání zvýšen úrok z prodlení na 12,5 % p.a. Pokud jde o tu část vzniklé škody, kdy Českou republiku zastupovalo MPSV, poprvé se připojilo podáním ze dne 28.7.2020 s částkou 3.979.449,80 Kč (čl. 843), podruhé se připojilo dne 5.5.2022 s částkou 2.239.005,27 Kč, se stejnou částkou se připojilo dne 12.9.2022 (čl. 3571), kdy poprvé nárokovalo úrok z prodlení ve výši 8,50 % p.a. Nalézací soud však přiznal České republice zas. MF škodu toliko ve výši 763.147,66 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,5 % p.a. počínaje od 11.6.2022 do zaplacení a dále České republice zast. MPSV částku 134.673,12 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,5% p.a. počínaje od 11.6.2022 rovněž do zaplacení. Česká republika zast. MPSV se si nepodala odvolání do adhezního výroku týkající se České republiky zastoupené MPSV, přičemž však nalézací soud svým adhezním výrokem ve vztahu k České republice zast. MPSV přiznal poškozené vyšší úrok, než jej vůči obžalované nárokovala, což možné není. Škoda se v tomto

případě se skládá z jistiny-pohledávky, tedy konkrétní výše majetkové újmy vzniklé České republice a z příslušenství tvořené úrokem z prodlení. Nálezací soud nemůže nikdy přiznat poškozené více než vůči pachateli trestného činu nárokuje, to se však týká i samostatného příslušenství pohledávky, tedy uplatněného úroku z prodlení a pokud Česká republika zast. MPSV požadovala úrok z prodlení toliko ve výši 8,50 % p.a., nemohl jí nálezací soud přiznat nárok na náhradu škody s úrokem 12,5 % p.a., který ani nebyl v době vzniku pohledávky úrokem zákonným. V tomto směru tedy bylo odvolání obžalované do výroku o náhradě škody úspěšné, neboť byl přiznán vyšší, navíc nezákonný úrok z prodlení, který Česká republika zast. MPSV nepožadovala. Pokud jde o druhou část výše škody způsobené České republice, která je zastoupená MF, kdy MF doložilo tuto výši 1.740.444,51 Kč jako celkovou škodu, která vznikla České republice, pokud jde o finanční prostředky, které měly plynout z rozpočtu Evropské unie. Svůj nárok Česká republika zast. MF řádně doložila, kdy vychází ze skutečnosti, že v případě, pokud je prokázáno spáchání trestných činů, nelze jejich dopad omezit pouze na část výdajů, neboť nesrovnalosti byly ze strany řídicího orgánu nahlášeny a potvrzeny ve 100 % výši dotčených projektů a projekty tak byly předčasně ukončeny. Tím jsou veškeré výdaje projektů považovány za nezpůsobilé. Proto ze strany příslušného řídicího orgánu (MPSV) byla pro případ prokázání spáchání trestného činu stanovena v souvislosti s dotčenými projekty finanční oprava ve výši 100 % provedených plateb, a proto škoda dosahuje částku ve výši 1.740.444,51 Kč, a nikoliv pouze se výši 763.147,66 Kč, jak stanovil nálezací soud. V tomto případě šlo o projekty spolufinancované z prostředků Evropské unie (dále jen EU) v rámci operačního programu Zaměstnanost, a to v programovém období 2014 -2020. Dotace, která byla poskytnuta ze strany řídicího orgánu MPSV představuje prostředky z rozpočtu EU, které byly nejprve proplaceny příjemci dotace, tudíž obž. [jméno] [příjmení] a i spoluobž. [jméno] [příjmení] ze státního rozpočtu v rámci tzv. předfinancování, kdy následně řídicí orgán vystavil žádosti o platbu prostředků z rozpočtu EU, které byly součástí souhrnných žádostí a jako takové byly předloženy platebnímu a certifikačnímu orgánu, který po jejich kontrole výdaje v uvedené výši proplatil z EU prostředků na příjmový účet správce kapitoly MPSV. Funkce platebního a certifikačního orgánu (dále jen PCO) pro programy spolufinancované ze strukturálních fondů, Fondů soudružnosti a Evropského námořního a rybářského fondu na programové období 2014 -2020 plní odbor evropské fondy MF. Jako takový plní úkoly, které vyplývají přímo z předpisů EU, kdy lze odkázat na čl. 37 odst. 1 písm. a) zák. č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech, kdy MF je organizační složkou státu, která jako platební orgán koordinuje řízení finančních toků, a to prostředků poskytnutých z rozpočtu EU Národnímu fondu a zároveň tyto prostředky spravuje, kdy několikrát ročně provádí certifikaci výdajů, která představuje specifickou činnost stanovenou předpisy EU, jejíž cílem je ujištění o řádném vynakládání výdajů v daném operačním programu. Pokud jsou zjištěny nesrovnalosti, či pochybnosti o způsobilosti výdajů daného operačního programu, může na nezbytně nutnou dobu pozastavit platby. Výsledkem certifikace je odeslání žádosti České republiky o proplacení evropské komisi. Teprve poté jsou prostředky od evropské komise zaslány na účet národního fondu spravovaného MF. V případě prokázání trestného činu by byl PCO nucen o nezpůsobilé výdaje projektu ponížít prostředky vykázané k proplacení z EK a následkem čehož tyto údaje nemohou být ze strany EK refundovány. Tímto postupem je zajištěno, aby tyto neoprávněné výdaje nebyly započteny do souhrnného rozpočtu EU. Na straně MF tak vznikla škoda ve výši všech výdajů, které nebyly ze strany EU refundovány ve vztahu k projektům, kdy si dotace nárokovala obžalovaná [příjmení] a spoluobž. [příjmení]. V daném případě byla ze strany PCO refundována částka v celkové výši 1.740.444,51 Kč, která odpovídá podílu spolufinancování ze zdrojů EU, ale právě vzhledem k tomu, že ze strany řídicího orgánu byly identifikovány nesrovnalosti ve výši 100 % refundovaných výdajů, nebudou výdaje dotčené touto nesrovnalostí, tj. výdaje v celé refundované části proplaceny ze strany EU na straně České republiky zast. MF, neboť bylo prokázáno spáchání trestného činu, a tím vznikla škoda v uvedené výši, které se domáhá Česká republika zast. MF uhradit. MF dále odkazuje i na čl. 2 Nařízení evropského parlamentu a rady EU tzv. obecného nařízení uveřejněného pod č.

1303/2013, kdy za nesrovnalosti se rozumí jakékoliv porušení ustanovení unijního nebo vnitrostátního právního předpisu týkající se jeho uplatňování, které vyplývá z jednání či opomenutí hospodářského subjektu zapojeného do provádění fondů, v důsledku jehož je, nebo by mohl být poškozen rozpočet EU, kdy v případě trestného činu spáchaného v souvislosti s realizací operačního programu/projektu jde o nesrovnalost téměř vždy. Další postup stanoví čl. 122, 139 a 143 obecného nařízení. Rovněž odkázalo MF na metodický pokyn finančních toků programu spolufinancovaných ze strukturálních fondů, konkrétně fondu soudružnosti a evropského námořního a rybářského fondu na programové období 2014 -2020. V případě této trestní věci již byly ohledně dotčených projektů ze strany řídicího orgánu MPSV stanoveny finanční opravy a další finanční opravy, kdy veškeré opravy dosahovaly do výše 100 % refundovaných plateb. V takovém případě je PCO povinen ponížít prostředky vykázané k proplacení z EK o veškeré výdaje dotčených projektů, tedy v celkové výši 1.740.444,51 Kč, následkem čehož tyto výdaje již nebudou ze strany EK refundovány. Tyto neoprávněné výdaje nemohou být započteny do souhrnného rozpočtu EU, avšak na straně České republiky konkrétně MF dojde ke vzniku škody. Tento svůj nárok MF řádně odůvodnilo listinnými důkazy, jako je individuální hlášení nesrovnalostí k jednotlivým projektům, přehled všech zúčtovaných dokladů k jednotlivým projektům, sestavy pro uzavírání účtu k jednotlivým projektům, printscreen zúčtovaných pohledávek pro dodatek č. 3 výkazů, částek, které představují doklady, které byly v rámci uzavírání účtu OPZ za účetní rok 2019 -2020 součástí tzv. dodatku č. 3 výkazu částek pro EK, jakož i aktualizovanou informaci od řídicího orgánu, tak Česká republika zast. MF svůj nárok na náhradu škody řádně doložila. Tyto důkazy měl nalézací soud k dispozici, provedl je řádně v hlavním líčení, proto nebyl důvod aby je prováděl odvolací soud, kdy avšak nalézací soud nepromítl obsah těchto důkazů ohledně skutečné výše škody do skutkových zjištění, které měly být ve vztahu k obžalované nepříznivější, kdy tak akceptoval znění obžaloby, přičemž vzhledem k absenci odvolání státního zástupce do výroku o vině do nich nemohl odvolací soud zasáhnout. Odvolací soud se zabýval otázkou, zda je oprávněn z podnětu odvolání poškozené, zastoupené MF změnit výrok o náhradě škody v neprospěch obžalované, zejména za situace, kdy skutkový děj, tak jak jej vyjádřil nalézací soud ve výroku o vině ve vztahu k celkové výši způsobené škody zůstal neúplný, nepřesný, učiněný ve prospěch obžalované a v rozporu s důkazy získanými od MF a MPSV pokud jde o výši škody. Přitom do výroku o vině v neprospěch obžalované by mohl zasáhnout odvolací soud, jak opětovně zdůrazňuje, pouze z podnětu odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obžalované do výroku o vině, kdy takovéto odvolání státního zástupce zde absentuje. Odvolací soud dospěl k závěru, že však změnu výroku o náhradě škody v neprospěch obžalované ve vztahu k pošk. České republice zast. MF učinit může, kdy jednak odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu (dále jen NS) sp. zn. 5 Tdo 797/2014, kdy NS mj. uvedl, že výši požadované náhrady škody je možno v průběhu dalšího řízení měnit, a to až do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě v hlavním líčení eventuálně veřejném zasedání o odvolání. Proto je přípustné, aby poškozený v průběhu trestního řízení rozšířil a důkazně doložil svůj včas a řádně uplatněný nárok na náhradu škody, či nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, o kterém je možno rozhodnout podle § 228 odst. 1 tr.ř., případně § 229 tr.ř., a to za splnění podmínek že je dána obviněnému nebo jeho obhájci možnost se k takovému rozšíření nároku konkrétně vyjádřit a uplatnit proti němu námitky. V případě, že je nárok zvyšován v průběhu odvolacího řízení, musí být splněna další podmínka, že bylo poškozeným podle § 246 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. nebo státním zástupcem podle § 246 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr.ř. podáno odvolání v neprospěch obžalovaného ohledně výroku o náhradě škody, či nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení, kdy v tomto případě k tomu došlo a navíc již v průběhu přípravného řízení Česká republika zast. MF svůj nárok na náhradu škody co do jistiny-pohledávky v neměnné výši opakovaně uplatnila a obžalovaná tak s tímto uplatněným nárokem na náhradu škody byla obeznámena. Nalézací soud pochybil, pokud se argumentací MF včetně doložených důkazů opravňující nárok na náhradu škody ve výši 1.740.444,51 Kč řádně nezabýval. Odvolací soud dále vycházel z právního názoru vyjádřeném v usnesení NS ČR sp. zn.

3 Tz 8/2014, z něhož vyplývá, že ust. § 228 odst. 1 tr.ř. konstatuje, že soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno. Povinnost soudu zavázat obviněného k náhradě škody jestliže je výše škody součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku však neznamená, že by odvolací soud bez zásahu do skutkových zjištění nalézacího soudu nemohl rozhodnout o odvolání poškozeného, konstatovat pochybení nalézacího soudu při zjišťování výše způsobené škody a při nedotčeném výroku o vině a trestu v souladu se skutečným stavem věci rozhodnout o výši nároku poškozeného, neboť opačný postup by znamenal popření práva poškozeného domoci se svého oprávněného nároku na náhradu škody vyplývající z ust. § 246 odst. 1 písm. d) tr.ř. a rovněž porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod, a k tomu konec konců došlo v tomto případě. Vzhledem k citovaným shora dvěma rozhodnutím NS dospěl odvolací soud k závěru, že tento zásah do výroku o náhradě škody, a to v neprospěch obžalované a ve prospěch České republiky v části zast. MF učinit může, aniž by zasáhl do skutkových zjištění nalézacího soudu, které co do výše způsobené škody zůstaly nesprávné, kdy nalézací soud mj. nerespektoval usnesení NS sp.zn. 5 Tdo 23/2021, které řešilo výši škody způsobenou v rámci dotačního podvodu, kdy se za škodu považuje celá částka uplatňovaná v konkrétní žádosti o proplacení podpory tj. celá podvodně vylákaná výše dotace. Obdobný právní názor zaujal NS i ve svém rozhodnutí sp. zn. 5 Tdo 225/2023 ze dne 19.4.2023, který jednak konstatoval, že u trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku může být v postavení poškozeného i Česká republika, a zároveň zaujal právní názor, že škodou u trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku je celá částka poskytnuté dotace za předpokladu, že s ohledem na závažnost porušení dotačních pravidel neměla být dotace vůbec poskytnuta, nebo by poskytoval mohl důvodně požadovat její vrácení v celé výši. To platí i pokud byla dotace použita v zásadě na deklarovaný účel, ale nikoliv za stanovených podmínek a v případě obžalované, tak, jak je uvedeno pod bodem I. výroku napadeného rozsudku byla v podstatě část dotace použita na ryze soukromé účely obžalované, a pokud jde o bod II. byly získány finanční prostředky, v části se o to alespoň obžalovaná pokusila, na základě nepravdivých výdajů, kterým bylo odůvodněno nárokování vyplacení dotace.

9. Vzhledem ke všem shora uvedeným rozhodnutím NS dospěl odvolací soud k závěru, že aniž by zasáhl do skutkových zjištění nalézacího soudu, k čemuž nebyl oprávněn vzhledem k absenci odvolání státního zástupce, může zasáhnout do výroku o náhradě škody. Proto vzhledem ke skutečnosti, že Česká republika zast. MF řádně doložila již soudu nalézacímu nárok na náhradu škody ve výši 1.740.444,51 Kč, jí byla tato částka tímto rozsudkem odvolacího soudu přiznána, avšak s nižším úrokem, než požadovala poškozená, neboť se domáhala přiznání úroku z prodlení ve výši 12,5 % p.a., přičemž však za 1. pololetí roku 2022 je zákonným úrokem z prodlení 11,75 % p.a. a tento úrok z prodlení byl tedy České republice zast. MF přiznán. Pokud jde o Českou republiku zast. MPSV, která odvolání nepodala, zde změnil odvolací soud výrok o náhradě škody naopak ve prospěch obžalované v tom směru, že zopakoval z rozsudku soudu nalézacího přiznanou škodu ve výši 134.673,12 Kč, i když skutečná způsobená škoda je samozřejmě vyšší, byl však vázán skutečností, že Česká republika zast. MPSV odvolání nepodala, a zde přiznal úrok z prodlení toliko ve výši 8,5 % p.a., neboť s touto výší úroku se poškozená Česká republika zast. MPSV připojila k trestnímu řízení a nalézací soud pochybil, pokud jí přiznal vyšší úrok z prodlení, než Česká republika zast. MPSV požadovala, kdy šel tak nalézací soud nad rámec, pokud jde o příslušenství pohledávky požadavku poškozené, kdy tuto nesrovnalost proto odvolací soud napravil ve výroku o náhradě škody i když je zřejmé, že i v tomto případě poškozená [příjmení], zastoupena MPSV mohla požadovat zákonný úrok z prodlení ve výši 11,75 %.

10. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, kdy pozměnil odvolací soud výrok o náhradě škody, a to jednak z části podnětu odvolatele České republiky zast. MF, ale rovněž i části

z podnětu odvolání samotné obžalované, která rovněž napadla výrok o náhradě škody, nebyl důvod odvolání jak obžalované, tak pošk. České republiky zamítat. Vzhledem k tomu, že se pošk. Česká republika zast. jak MF, tak MPSV připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody vyšším, než jí byl přiznán tímto rozsudkem nalézacího soudu, byla se zbytky svých nároků odkázána na řízení ve všech občanskoprávních. V ostatních částech tak zůstal napadený rozsudek nedotčen, jak je uvedeno ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku odvolacího soudu, kdy tak zůstal nezměněn výrok o vině a trestu, kdy se s těmito výroky odvolací soud plně ztotožnil, a odvolání obžalované do těchto výroků shledáno důvodným nebylo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Je proti němu možné podat dovolání, Nejvyšší státní zástupce může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněné, obviněná pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se jí bezprostředně dotýká. Obviněná může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Nutný obsah dovolání je vymezen v ust. § 265f tr. řádu.

Praha 18. července 2024

JUDr. Luboš Vlasák
předseda senátu